

ledes der fra Statskassen ydes Tilskud til Læreaanstalter for andre Stænder, saa maa det ogsaa ansees som et meget billigt Krav, naar hele Bondestanden forlanger en Sum af 10,000 Rd. Det er blevet indvendt af den ærede Ordfører, at alle Bondehøjskolerne have faaet Bidrag og det „rundelige“ Bidrag; jeg maa tilstaae, at det forundrer mig meget at høre en saadan Uttring af ham, som at 400 Rd. å 500 Rd. var et „rundeligt“ Bidrag. Den ærede Ordfører ansaae det ikke for at være et overdrevent Bidrag, naar der i forrige Session blev bevilget Tusinder aarligt til Landbohøjskolen; den ærede Ordfører har, saavidt jeg har lagt Mærke til, aldrig stemt imod, naar der begjærtes bevilget mellem 1000 Rd. og 2000 Rd. til en Realskole, og derfor maa det undre mig meget, at han vil kalde 400 Rd. å 500 Rd. et rundeligt Bidrag til Bondehøjskolerne, som ere oprettede for meget store Kredse. Af Bilagene vil man see, at 9 Bondehøjskoler hidtil have været understøttede, ligesom ogsaa at det er en stor Kreds, for hvilken hver Bondehøjskole er oprettet. Den ærede Ordfører fremførte ogsaa, at der for Ministeriet ikke var kommet noget Krav paa et højere Beløb; hvad Grunden dertil er, veed jeg ikke, men jeg troer, at man nærmest maa søge Grunden til, at Ministeriet fra Bondehøjskolerne ikke har modtaget directe Begjæringer om Tilskud, deri, at de mene, at dersom der hos Folket er Interesse for disse Skoler, saa vil ogsaa Folket og dets Repræsentanter sørge for, at de blive ved at bestaae, og at derfor de Krav, der kunde ønskes paa Statskassen, vilde fremkomme fra disse. Jeg vilde tillige gjerne rette den Forespørgsel til den ærede Minister, om ikke disse Bidrag noget tidligere kunne blive meddeelte Bondehøjskolerne, thi, saavidt jeg veed, er endnu ikke det Bidrag, som er bevilget for indværende Aar, tilstaaet nogen Bondehøjskole, saa at det, der er bevilget i indværende Finanslov, først kommer til Udbetaling i næste Aar.

Jeg skal hermed anbefale det af Mindretallet stillede Øndringsforslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan strax besvare det sidste Spørgs-

maal ved at gjøre opmærksom paa en Bestemmelse, der synes at være overseet af den ærede Rigsdagsmand, der nu talte, og som har været med at stille Mindretallets Forslag, den nemlig, at Fordelingen af det Bidrag, der ved Finansloven fra Sorø Akademi-voteres til det her omtalte Formaal, fra Ministeriets Side skeer i Henhold til de Andragender, der i den Retning indsendes fra Skoleraadene for de forskjellige Skolefonds, af hvilke Bidragene blive at udrede til de forskjellige Bondehøjskoler. Det vil erindres, at under Forhandlingerne af Skoleloven blev dette nærmere omtalt, ligesom det ogsaa blev bemærket, at det var en af Fordelene ved denne Ordning, at der fra disse Bestyrelser for Skolevæsenet i en snevrere Omkreds kunde faaes; en paalideligere Dom ogsaa med Hensyn til Virksomheden af de her omhandlede Læreaanstalter. Da Skoleraadene først skulle organiseres, og da der fra dem skulde indkomme Indberetninger til Ministeriet med Angivelse af deres Virksomhedsplan, derunder ogsaa opført de Bidrag, der anrages paa med Hensyn til Bondehøjskoler, har dette havt tilfølgende, at den endelige Afgjørelse for indværende Aar først kunde finde Sted meget senere, end den for Gfærtiden vil skee, og naar Ministeriet ikke har opført en større Sum, end skeet er, da har det netop sin Grund deri, at man efter de indkomne Andragender og de forskjellige Virksomhedsplaner for Skoleraadene har troet at kunne gaae ud fra, at det Beløb, der hidtil er voteret, og som ogsaa er opført paa indværende Aars Finanslov, vil være tilstrækkeligt. Det er jo muligt, at det senere kunde vise sig, at der virkelig var en Trang til en udvidet Understøttelse for enkelte af disse Anstalter, men jeg behøver neppe at tilføje, at forsaavidt dette bliver gjort klart, navnlig gennem det paagjældende Skoleraad, da har Ministeriet saa megen Interesse for at fremhjælpe denne Art Læreaanstalter, at det da ikke vil tage i Betænkning at henvende sig til Rigsdagen om et forøget Bidrag, forsaavidt et saadant maatte blive fornødent, ligesom det da ogsaa tør forventes, at saadanne Forslag ville faae en imødekomende Modtagelse af Rigsdagen. Det forekommer mig derfor, at Rigsdagen helst maatte oppebie dette Tidspunkt, og at der